

საქმე # 110100118002443146

საქმე №1/ბ-420-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

20 ივლისი, 2018 წელი
ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მოსამართლე ვერა დოლიძემ

ზეპირი მოსმენის გარეშე, ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორ კ---- ს-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №0-----) ა----- შ-----ის მიმართ (პირადი ნომერი 1-----), საქართველოს მოქალაქის, დაბადებულის 1-----, არასრული საშუალო განათლების მქონის, დაოჯახებულის, ნასამართლობის არმქონის, მცხოვრების ზ-----, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი) და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი).

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი :

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენით:

ა----- შ-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“

ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი), საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

– საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად.

– საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის საფუძველზე, ა----- შ-----ეს დამატებითი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ერთმა – საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შეთანქვა მეორე სასჯელი და საბოლოოდ, ა----- შ-----ეს დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 2 (ორი) წელი და დამატებითი სასჯელი, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათი.

ა----- შ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2018 წლის 7 აპრილიდან 2018 წლის 21 მაისის ჩათვლით.

ა----- შ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე, პირობითი მსჯავრის აღსრულების პერიოდში, ა----- შ-----ეს დაეკისრა მოვალეობა: 1)პრობაციის ეროვნული სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი; 2)ასევე, გაიაროს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსი, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 66-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში პირობით მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალა პრობაციის ეროვნულ სამსახურს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის მოხდაზე კონტროლის განხორციელება დაევალა პრობაციის ეროვნულ სამსახურს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ამავე განაჩენით გადაწყდა ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი, კერძოდ: შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს გადაღებული ფოტოსურათები CD-R დისკზე, რომლებიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახული უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენის მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ა----- შ-----ემ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის და ორი პირის მიმართ (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი) და ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი), რაც გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 6 აპრილს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ზ-----
-----, საკუთარ საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური თრობის მდგომარეობაში მყოფმა ა----- შ-----ემ, განაწყენების ნიადაგზე, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან დას _ ს----- შ-----ეს გადაუგრიხა მარჯვენა

ხელი, რის შედეგადაც ს----- შ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის დაზიანება. ამის შემდეგ ა----- შ-----ემ იატაკზე დაანარცხა და გატეხა მეუღლის _ ნ----- გ-----ის კუთვნილი მობილური ტელეფონი, რაზეც უსაყვედურა ს----- შ-----ემ, რის გამოც გაბრაზებულმა ა----- შ-----ემ ხელი დაარტყა თავის არეში ს----- შ-----ეს. ამის შემდეგ, მიუხედავად ლ---- ს-----ს მცდელობისა შეეჩერებინა ა----- შ-----ე, ამ უკანასკნელმა განაგრძო რა ძალადობა, თმებში ორჯერ მოქაჩა და ორივე ხელი ძლიერად მოუჭირა ყელის არეში ს----- შ-----ეს, რომელმაც მოახერხა ა----- შ-----ისგან თავის დაღწევა, რის შემდეგაც ა----- შ-----ემ, დედას _ ლ---- ს-----ს, არასრულწლოვანი დის _ ს----- შ-----ის თანდასწრებით, რამდენჯერმე დაარტყა ხელი გვერდების არეში. აღნიშნული ქმედებებით ლ---- ს-----მ და ს----- შ-----ემ განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 7 აპრილს, დილის საათებში, ზ-----, საკუთარ საცხოვრებელ სახლში, ა----- შ-----ემ, ურთიერთშელაპარაკებისას, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან დას _ ს----- შ-----ეს ხელი დაარტყა მარცხენა ლოყაში, რის შედეგადაც ს----- შ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა კ---- ს-----ემ, რომელმაც ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავრდებულ ა----- შ-----ისათვის ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, იმ საფუძველით, რომ მისთვის პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი არ არის სამართლიანი და დასაბუთებული, არ შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, გააანალიზა საჩივრის საფუძველიანობა და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ აპელანტის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს

უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატას მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, კერძოდ: დაზარალებულების _ ს----- შ-----ის და ლ---- ს-----ს ჩვენებებით; მოწმეების _ ბ----- შ-----ის, ნ----- გ-----ის, ი---- ტ-----ის, მ----- დ-----ის, ბ--- ტ-----ის და დ----- ტ-----ის ჩვენებებით; შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით, გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება, რომ ა----- შ-----ემ ნამდვილად ჩაიდინა გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულები, რასაც სადავოდ არც მხარეები ხდიან.

სახელმწიფო ბრალმდებელმა _ ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა კ---- ს-----ემ განაჩენი გაასაჩივრა სასჯელის ნაწილში და ითხოვა ა----- შ-----ისთვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, რასაც სააპელაციო პალატა არ იზიარებს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკური პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით _ მის მისწრაფებას,

აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

მოცემულ შემთხვევაში სააპელაციო პალატა მხედველობაში იღებს შემდეგ გარემოებებს:

ა----- შ-----ეს მსჯავრი დაედო ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულების ჩადენაში, იგი ნასამართლობის არმქონეა, აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, დაზარალებულთან შერიგებულია. საქმეზე უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებით _ ა----- შ-----ის დედის, დაზარალებულ ლ---- ს-----ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2018 წლის 6 აპრილს მის მიმართ ჩადენილი ფიზიკური ძალადობა იყო პირველი შემთხვევა და წარსულში ა---- --ს მისთვის სიტყვიერი ან ფიზიკური შეურაცხყოფა არ მიუყენებია. ასევე უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებით _ ა----- შ-----ის დის, დაზარალებულ ს---- --- შ-----ის ჩვენების თანახმად, იგი შერიგებულია თავის ძმასთან, მის მიმართ რაიმე პრეტენზია არ გააჩნია და ითხოვს ა----- შ-----ის მიმართ კანონით გათვალისწინებული შეღავათების გავრცელებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მოცემული საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულ ა----- შ-----ისთვის დანიშნული სასჯელი _ თავისუფლების აღკვეთა 1 წლის ვადით, რაც ჩაეთვალა პირობითად 02 წლის გამოსაცდელი ვადით და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით, წარმოადგენს სამართლიან სასჯელს, რომელიც სრულად შეესაბამება როგორც მსჯავრდებულის პიროვნებას, ისე მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს და სავსებით უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების განხორციელებას, როგორცაა ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება, დამნაშავის რესოციალიზაცია და სამართლიანობის აღდგენა.

ამასთან, სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაული (რასაც მოცემულ შემთხვევაში ჰქონდა ადგილი) და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. აქედან გამომდინარე,

მოცემულ შემთხვევაში საქმის განმხილველი სასამართლო უფლებამოსილი იყო მსჯავრდებულ ა----- შ-----ის მიმართ გამოეყენებინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლი და მისთვის დანიშნული სასჯელები ჩაეთვალა პირობითად, სათანადო გამოსაცდელი ვადის დაწესებით.

ამდენად, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენი ა----- შ-----ის მიმართ მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად, ხოლო სახელმწიფო ბრალმდებლის მიერ წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორ კ---- ს-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენი ა----- შ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3. ა----- შ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი), საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

__ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით (2018 წლის 6 აპრილის ეპიზოდი) __ თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად.

__ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2

ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2018 წლის 7 აპრილის ეპიზოდი) _ თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად.

4.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის საფუძველზე, ა----- შ-----ეს დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით.

5.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თანაბარი ძირითადი სასჯელებიდან ერთმა შთანთქმოს მეორე სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ა----- შ-----ეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე_64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით.

6.მსჯავრდებულ ა----- შ-----ეს სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო _ 2018 წლის 7 აპრილიდან 2018 წლის 21 მაისის ჩათვლით.

7.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის შესაბამისად, პირობითი მსჯავრის პერიოდში, ა----- შ-----ეს დაეკისროს მოვალეობა: პრობაციის ეროვნული სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი და გაიაროს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსი.

8.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 66-ე მუხლის თანახმად, პირობით მსჯავრდებულ ა----- შ-----ის ყოფაქცევის კონტროლისა და მისი დახმარების განხორციელება დაევალოს პრობაციის ბიუროს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

9.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის აღსრულებაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

10.მსჯავრდებულ ა----- შ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება _ გირაო გაუქმებულია.

11.ნივთიერი მტკიცებულებება _ შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს გადაღებული ფოტოსურათები CD-R დისკზე, რომელიც თან ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახული იქნეს საქმესთან ერთად, მისი შენახვის ვადით.

12.განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი გამოტანისთანავე.

13.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ.თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.№32), მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ვ.დოლიძე